

Πρόγραμμα φεστιβάλ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20/6/2014

18:00 Έναρξη

Χαιρετισμός από Κίνηση Καλλιτεχνών με Αναπηρία, Κίνηση Χειραφέτησης ΑμεΑ:
“Μηδενική Ανοχή”, Ελεύθερο Αυτοδιαχειριζόμενο Θέατρο ΕΜΠΡΟΣ.

18:30 Αφιέρωμα στο διεθνές φεστιβάλ “EMOTION PICTURES - Ντοκιμαντέρ και αναπηρία”

- **Το τίμημα της ζωής / DV8: The cost of living**

Λόιντ Νιούσον | Μεγάλη Βρετανία | 2004 | 34 λεπτά | EP2008+2009

Ο Ντέιβιντ και ο Έντι ζουν σε μια παραθαλάσσια πόλη και ασχολούνται με το θέατρο δρόμου. Στο “Τίμημα της Ζωής” τους ακολουθούμε καθώς δουλεύουν, διαφωνούν, περνούν ερωτικές απογοητεύσεις και καβγαδίζουν με παλιούς φίλους, σε μια ταινία που συνδυάζει χορό και θέατρο. Όλες οι ιστορίες μιλούν για το σεβασμό με τον οποίο οφείλουμε να αντιμετωπίζουμε τον εαυτό μας και τους γύρω μας. Το “Τίμημα της Ζωής” είναι η τέταρτη ταινία της ομάδας DV8. Χορογραφήθηκε και σκηνοθετήθηκε από τον Λόιντ Νιούσον. Η δουλειά της ομάδας DV8 είναι τολμηρή αισθητικά και στοχεύει στην ανεπιτήδευτη εξωτερική ιδεών και συναισθημάτων.

- **MasterPiece – Μέρος I / MasterPiece – Part I**

Στέφανος Μονδέλος | Ελλάδα | 2007 | 25 λεπτά | EP2007

«Masterpiece» είναι ο Στέλιος Πάγιας γιατί, εκτός από το ενδιαφέρον που μας προκαλεί η όρεξη ενός ανθρώπου με σπαστική τετραπληγία για ζωή, μας δίνει και τη δυνατότητα να σκεφτούμε και να επανεξετάσουμε τους κοινά αποδεκτούς κανόνες της αισθητικής. Εφόσον η αναπηρία φαίνεται εξ ορισμού να μην ανταποκρίνεται σ’ αυτούς, ο Στέλιος μας προκαλεί να ανακαλύψουμε νέους όρους, έτσι ώστε η αναπηρία και η ομορφιά να μην αποκλείουν κατ’ ανάγκη η μία την άλλη.

- **Όνειρα πέρα από την όραση / Dreaming sideways**

Χάιντι Βίλκμαν | Μ. Βρετανία | 2005 | 22 λεπτά | EP2007

Ενα πειραματικό ντοκιμαντέρ για τρεις ασυνήθιστους τρόπους όρασης. Γυρισμένη με κάμερα Super 8 και 16mm, η ταινία εξερευνά τον κόσμο και τα όνειρα τριών τυφλών καλλιτεχνών, με μια ευφάνταστη χρήση ήχου, εικόνας και κινουμένων σχεδίων. Πρόκειται για τα όνειρα και τις εμπειρίες τριών ανθρώπων των οποίων τα πρωταρχικά βιώματα δεν υπήρξαν ποτέ οπτικά.

19:50 WORKSHOP

- **Κατανόηση της κουλτούρας Κωφών, Ελληνική Νοηματική Γλώσσα (ΕΝΓ).**

Βενέττα Λαμπροπούλου, Καθηγήτρια Ειδικής Αγωγής, διευθύντρια της Μονάδας Ειδικής Αγωγής και Μελετών για Κωφούς του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Πατρών, Πρόεδρος του Παγκόσμιου Συνεδρίου Εκπαίδευσης Κωφών Παιδιών).

- **Πρόσβαση στο περιεχόμενο της τέχνης**

- **Ακουστική περιγραφή για ανθρώπους με προβλήματα όρασης**

Θανάσης Παπαντωνόπουλος, Παραγωγός AKTIS AV team

- **Οι Αρχές του Υποτιτλισμού SDH**

Εμμανουέλλα Πατηνωτάκη, Imperial College London - University College London

21:45 Αφιέρωμα στο διεθνές φεστιβάλ «EMOTION PICTURES - Ντοκιμαντέρ και αναπηρία»

- **Με άλλα μάτια / A shift in perception**

Νταν Μονσώ | Αυστραλία | 2006 | 16 λεπτά | EP2007

Μια πειραματική, ανθρώπινη και αποκαλυπτική εξερεύνηση της ζωής με τύφλωση. Οι δημιουργοί της ταινίας πειραματίζονται με διάφορα εκφραστικά μέσα και τεχνικές για να δραματοποιήσουν τις συζητήσεις τριών γυναικών με τύφλωση από την Αυστραλία. Ο θεατής καλείται να απολαύσει την ομορφιά του κόσμου όπως τον αντιλαμβάνονται αυτές οι γυναίκες. Η ταινία χαρακτηρίστηκε από το περιοδικό Realtime On Screen ως «οπτική απόλαυση».

22:00 Παράσταση - Θέατρο Κωφών Ελλάδος

ΚΑΡΒΟΥΝΟ | 75 λεπτά

Ο έρωτας ενός ζευγαριού στα χρόνια του Εμφυλίου. Το 1947, με τον εθνικό διχασμό να καταστρέφει τη χώρα και να καθορίζει τις τύχες των ανθρώπων, ένας άνδρας και μια γυναίκα παρακολουθούν την κοινή τους ζωή να διαλύεται και τον έρωτά τους να καλείται να επιλέξει πλευρά, για να αντιμετωπίσει την εμφύλια σύγκρουση.

Το Θέατρο Κωφών Ελλάδος δοκιμάζει τη συνύπαρξη κωφών και ακουόντων ηθοποιών μαζί στη σκηνή. Μοιράζονται τους ίδιους ρόλους συμπράττοντας σε ένα πείραμα που στόχο έχει την απόλυτη ενσωμάτωση και συνεργασία κωφών και ακουόντων καλλιτεχνών.

23:15 Αφιέρωμα στο διεθνές φεστιβάλ «EMOTION PICTURES - Ντοκιμαντέρ και αναπηρία»

- **Αναζητώντας το ρυθμό / Born without a beat: The journey of a deaf raver**

Όλιβερ Ράιλι-Σμιθ | Μεγάλη Βρετανία | 2009 | 12 λεπτά | EP2007

Η Λένι λατρεύει τη μουσική και το χορό, αλλά λόγω της κώφωσής της αισθανόταν πάντοτε άβολα όταν έμπαινε σε κάποιο κλαμπ. Τώρα ταξιδεύει στην Ολλανδία για να παρευρεθεί σ' ένα ρέιβ πάρτι για κωφούς. Σ' έναν ειδικά διαμορφωμένο χώρο με δονούμενη πίστα, κωφούς χορευτές και έναν ντι-τζέι που «μιξάρει», εκτός από τη

μουσική, και αρώματα, η Λένι μπορεί πλέον μαζί με αντίστοιχους κωφούς κλάμπερς να ζήσει το όνειρό της.

- **Chip & Ovi**

Παναγιώτης Ευαγγελίδης | Ελλάδα | 2007 | 46 λεπτά | EP2007

Ο Τσιπ και ο Όβι γνωρίστηκαν σ' ένα ορφανοτροφείο κοντά στην πόλη Κλουζ-Ναπόκα της Ρουμανίας σε εφηβική ηλικία. Είναι ανάπηροι, ο ένας στα χέρια εκ γενετής και ο άλλος στο πόδι από πολιομυελίτιδα. Οι μητέρες τους τους εγκατέλειψαν λίγο μετά τη γέννα και τους ανέλαβαν κρατικά ορφανοτροφεία. Εδώ και ενάμιση χρόνο είναι ζευγάρι και προσπαθούν να τα βγάλουν πέρα με τη φτώχεια και τις δυσκολίες της ζωής, αλλά και τα γυρίσματα της σχέσης τους. Ονειρεύονται την κοινωνική διάκριση: ο Όβι θέλει να γίνει επαγγελματίας κάμεραμαν και ο Τσιπ ιδιοκτήτης πετρελαιοπηγών στο Τέξας. Ο Παναγιώτης Ευαγγελίδης γύρισε την ταινία σε δέκα μέρες στην Κλουζ, με μόνους βοηθούς τον Τσιπ και τον Όβι, χωρίς οργάνωση παραγωγής ή κάποια χρηματική ή τεχνική βοήθεια.

- **Χτυπημένος από νάρκη / Something like my eyes (Mine)**

Χουσάν Μιρζέ | Ιράν | 2007 | 30 λεπτά | EP2009

Ένα αγόρι μάχεται να επανακτήσει τη θέση του στη ζωή μετά από ένα περιστατικό που συνέβη όταν ήταν στην πρώτη δημοτικού. Μια νάρκη που εξερράγη στα χέρια του είχε ως αποτέλεσμα την τύφλωση του και τον ακρωτηριασμό των χεριών του. Σήμερα, έξι χρόνια αργότερα, είναι ο καλύτερος μαθητής του σχολείου και έχει μάθει να διαβάζει το αλφάβητο Μπρέιλ χρησιμοποιώντας τα χείλη του. Η λατρευτή του γιαγιά και ο αγαπημένος του δάσκαλος τον βοηθούν να επιβιώσει και να βλέπει τη ζωή με θετικό τρόπο κάτω απ' τις δυσκολότερες συνθήκες διαβίωσης.

- **Δεν χρειάζονται φτερά για να πετάξεις / Hero: Wings are not necessary to fly**

Άνχελ Λόθα | Ισπανία | 2007 | 25 λεπτά | EP2008

Ο Πασκάλ Κλέιμαν γεννήθηκε χωρίς χέρια, αλλά το γεγονός αυτό δεν τον εμπόδισε να σταδιοδρομήσει ως ντιτζέι τέκνο μουσικής. Η περίπτωσή του αποδεικνύει ότι η δύναμη της θέλησης είναι ισχυρότερη από οποιοδήποτε εμπόδιο, όποιο κι αν είναι αυτό. Η ταινία εξηγεί πως «δεν χρειάζονται φτερά για να πετάξεις».

ΣΑΒΒΑΤΟ 21/6/2014

14:30 – 17:00 Βιωματικό σεμινάριο «Το “άλλο” σώμα» από τον Γιώργο Χρηστάκη και το χοροθέατρο ΔΑΓΠΟΛΗ.

«Η έκπληξη της συνάντησης με το “άλλο” σώμα μετουσιώνεται σε συνεργασία και εξελίσσεται σ' ένα ταξίδι εξερεύνησης νέων κινητικών τοπίων. Το σώμα που ακούει, που μαθαίνει, που κατανοεί, που δρα και αντιδρά, που αισθάνεται, που εμπιστεύεται. Το απογυμνωμένο σώμα που φανερώνει τα δυνατά και τα αδύνατα σημεία του και τα μετουσιώνει σε αφετηρίες αναζήτησης νέων κινητικών λεξιλογίων. Το σώμα που αναζητά τρόπους προσέγγισης στο “νέο” “άλλο” σώμα. Απογυμνωνόμαστε, αναζητούμε, εξερευνούμε, συνεργαζόμαστε για να εκπαιδευσουμε και να εκπαιδευτούμε. Ένα

βιοματικό σεμινάριο συναντήσεων, εξερευνήσεων, δράσεων, αναθεωρήσεων για πολλά από όσα γνωρίζαμε.»

Το υλικό που θα προκύψει από το σεμινάριο και οι συντελεστές του θα παρουσιαστούν στην βραδινή παράσταση του χοροθεάτρου ΔΑΓΠΠΟΛΗ.

18:00 Αφιέρωμα στο διεθνές φεστιβάλ «EMOTION PICTURES - Ντοκιμαντέρ και αναπηρία»

- **Τα μάτια μου / My eyes / Inden for mine øjne**

Έρλεντ Μο | Δανία | 2006 | 19 λεπτά | EP2007

Η Κάτια, δεκαέξι χρόνων, και η Κάθριν, οκτώ, έχουν αναπτύξει ιδιαίτερη σχέση με τη μουσική, τη φύση και γενικότερα με τις αισθήσεις. Η Κάτια και η Κάθριν είναι τυφλές, αλλά έχουν αναπτύξει τις υπόλοιπες αισθήσεις τους σε τέτοιο βαθμό, που –σε σχέση με τους άλλους ανθρώπους– τις βιώνουν με πρωτοφανή ενθουσιασμό. Ο σκηνοθέτης Έρλεντ Μο μας παρουσιάζει τα δύο κορίτσια δίνοντάς μας την εικόνα που έχουν για τον κόσμο μέσα από τις αισθήσεις τους: έναν κόσμο εξίσου πλούσιο αλλά και διαφορετικό από τον δικό μας. Οι θεατές της ταινίας έχουν την ευκαιρία να «ξανα-ανακαλύψουν» τον κόσμο μέσα από μια ποιητική εμπειρία.

- **Απαγορευμένες πράξεις / Forbidden Acts**

Τοντ Χέρμαν | ΗΠΑ | 2006 | 12 λεπτά | EP2009

Ο σκηνοθέτης Τοντ Χέρμαν παρουσιάζει με εξαιρετικά λυρικό τρόπο τρία ποιήματα του μαύρου συγγραφέα με αναπηρία Λίροϊ Μουρ. Η κινηματογραφική δεινότητα του Herman συνδυάζεται έξοχα με την ποίηση του Μουρ, επιτυγχάνοντας ένα εύστοχο σχόλιο πάνω στην εικόνα του ανάπηρου σώματος και της σεξουαλικότητάς του. Μέσω μιας οπτικοποιημένης ποιητικής προσέγγισης, ο Μουρ ασκεί κριτική πάνω στα κοινωνικά στερεότυπα που δεν επιτρέπουν στα άτομα με αναπηρία να εκφράσουν ελεύθερα τις βαθύτερες ερωτικές τους επιθυμίες. Μια δυνατή ταινία που χωρίς αμφιβολία βλέπει πολύ μακρύτερα απ' τα δυσδιάκριτα σύνορα αναπηρίας και σεξουαλικότητας.

- **Η φάκα / The trap**

Μαρίνα Δανέζη | Ελλάδα | 2009 | 23 λεπτά | EP2009

Όταν ανυποψίαστος πιαστείς στη “φάκα”, είναι σχεδόν βέβαιο ότι έφτασε το τέλος. “Η φάκα” αποτελεί μια ταινία τεκμηρίωσης για την αποκατάσταση των αναπήρων (και όχι μόνο). Ψυχιατρεία - αποθήκες ανθρώπων και ξενώνες που βρίσκονται σε κίνδυνο, στην χριστουγεννιάτικη Αθήνα του 2009. Ο Διονύσης είναι 34 χρόνων και ζει με τη μητέρα του. Είναι τετραπληγικός και έχει ελαφρά νοητική καθυστέρηση. Αγαπά τις κυριακάτικες βόλτες, το τραγούδι, να μιλά στο τηλέφωνο και να πίνει κρυφά κόκα κόλα! Το μέλλον του είναι αβέβαιο. Όπως λέει και ο ίδιος: «Είναι πάρα πολύ δύσκολα στη σημερινή κοινωνία που ζούμε. Καλά, οι γονείς μας θα φύγουνε, αλλά εμείς, τα παιδιά, τί έχουμε να δούμε;»

- **Ανάδυση / Resurface**

Αλέξανδρος Παπανικολάου & Έμιλυ Γιαννούκου | Ελλάδα | 2007 | 67 λεπτά | EP2007

Ο Άλεξ είναι είκοσι πέντε χρονών. Είναι τετραπληγικός ύστερα από ένα ατύχημα που είχε στη θάλασσα πριν από τέσσερα χρόνια. Από τότε κολυμπά για να μπορέσει να έρθει σε ισορροπία με τον εαυτό του. Για να μετατρέψει την αναπηρία του σε ευκαιρία, λαμβάνει μέρος στους Παραολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας το 2004. Στο κολυμβητήριο, η Μαρία τον προπονει σκληρά πρωί και βράδυ. Έχει αγωνία και συγκινείται εύκολα όταν χρειάζεται να αντιμετωπίσει κάποιες δυσκολίες, θέλει όμως να πιστέψει σε ένα μετάλλιο. Ο Άλεξ, πιο συγκρατημένος, είναι ρεαλιστής. Η οικογένεια αλλά και οι φίλοι του είναι πάντα στο πλάι του, τον βοηθάνε και τον στηρίζουν. Θα καταφέρει να κατακτήσει το μετάλλιο που όλοι περιμένουν;...

20:00 Συζήτηση - Συντονισμός :Κίνηση καλλιτεχνών με αναπηρία

- Αυτόνομη διαβίωση: όνειρο θερινής νύχτας ή ρεαλιστική διεκδίκηση
Γεωργία Φύκα, κοινωνική λειτουργός.

Αλέξανδρος Ταξιλδάρης, Παραολυμπιονίκης ,πρόεδρος «ΠΕΡΠΑΤΩ».

- Οι δικαιωματικές – νομικές διεκδικήσεις των καλλιτεχνών με αναπηρία
- Δικαιώματα των κρατουμένων με αναπηρία
- Π.Δ 370 και άλλες ιστορίες ρατσιστικού προσανατολισμού
- Ανοικτό μικρόφωνο/παρεμβάσεις.

22:00 Παράσταση - Χοροθέατρο ΔΑΓΠΠΟΛΗ

ΠΝΕΙ (Έχει πνοή) | 60 λεπτά

Εμπνευσμένη από REM (Rapid Eye Movement), όνειρα ακρωτηριασμένων αγγαμάτων και σωμάτων με αναπηρία. Η αλληλουχία του ωραίου με το “έλλειμματικό” και αντίστροφα.

Το στερεότυπο του ωραίου σε αντίστιξη με το ατελές, το διαφορετικό.

Η μη γραμμική αλληλουχία μπερδεύει και δημιουργεί σύγχυση η οποία ενίοτε αλλοιώνει τις αρχικές πεποιθήσεις δημιουργώντας νέες φόρμες αποτύπωσης της ανθρώπινης ύπαρξης.

23:00 LIVE - Lost Bodies

«Είμαστε φιλάνθρωποι και επειδή λυπόμαστε "αυτούς" τους ανθρώπους θα παίξουμε για όλους εκείνους που είναι άτομα με ειδικές δεξιότητες. Βέβαια στο συμβόλαιο μας τους απαγορέψαμε να πετούν ή να βγάζουν φωτιές από τα μάτια τους. Με την φιλανθρωπική πράξη μας θα πάμε στον παράδεισο. Ραντεβού στα ουράνια χρηματοπιστωτικά λουτρά Μαριάννα...»

ΚΥΡΙΑΚΗ 22/6/2014

12:00

Ο δρόμος προς την ευτυχία / Road to Happiness

Θανάσης Παπαντωνόπουλος | Ελλάδα | 52 λεπτά

Δραματοποιημένο ντοκιμαντέρ με κούκλες για παιδιά ηλικίας από 3 και άνω.

Η ιστορία μας αφορά τη ζωή δυο φίλων που αναζητούν την ευτυχία. Το ταξίδι τους γίνεται μια μεγάλη περιπέτεια και στο δρόμο τους συναντούν ένα σωρό εκπλήξεις.

13:00 – 16:00

«Κράτα με να σε κρατώ, ν' ανεβούμε στο Βουνό...»

**Εργαστήρι Ελεύθερης Έκφρασης και Δημιουργικής Επικοινωνίας
(work in progress)**

E-mail: cultivatingthearts@gmail.com

Πρόκειται για ένα ταξίδι, μια εκδρομή δημιουργικής συνύπαρξης, ένα παιχνίδι, χωρίς αποκλεισμούς. Στη διάρκεια του οποίου οι συμμετέχοντες δοκιμάζουν την ανάγκη τους να παίξουν, να πειραματιστούν, να ονειρευτούν, να νοιώσουν την εσωτερική και εξωτερική μουσική των σωμάτων και να την εκφράσουν με το δικό τους τρόπο. Όταν οι άνθρωποι ανοίγονται, έτσι, τα τεχνητά σύνορα/αγκυλώσεις, που τους χωρίζουν, γκρεμίζονται σα χάρτινοι πύργοι! Ταξιδεύουν ελεύθερα δρόμους ποιητικούς, δρόμους καρδιάς, δικούς τους δρόμους. Ο κόσμος, που χτίζουν, μαζί, τους υπερβαίνει, αλλάζει, και τότε όλα είναι δυνατά... Απαραίτητη προϋπόθεση η διάθεσή τους να ταξιδέψουν, για λίγο, κάπου αλλού, κάπου όπου το παιχνίδι επιτρέπεται, με ενδυμασία που διευκολύνει την ελευθερία κίνησης ή ακινησίας, σα να ήταν στο σπίτι τους και, ταυτόχρονα, μακριά απ' αυτό. Γιατί, «Η ποίηση είναι σαν ένα είδος σκασιαρχείου, σαν ένα όνειρο μέσα στο όνειρο της ζωής, ένα αγριολούλουδο που φύτρωσε ανάμεσα στο στάρι», όπως σημειώνει μια άγνωστη παιδαγωγός.

«Η μεγαλοσύνη του ανθρώπου θα τον οδηγεί πάντα να αναδημιουργεί τη ζωή του, να αναδημιουργεί αυτό που του έχει δοθεί, να πλάθει αυτό που υφίσταται. Μέσω της εργασίας προεκτείνει τη φυσική του ύπαρξη. Μέσω της επιστήμης αναδημιουργεί το σύμπαν δια μέσου συμβόλων. Μέσω της τέχνης, αναδημιουργεί τη συμμαχία ανάμεσα στο σώμα του και την ψυχή του».

WEIL, S. (1952: 157), Gravity and Grace. London: Routledge & Kegan Paul

Συμμετέχουν όσες/οι δηλώσουν, με σειρά προτεραιότητας, máximo 20, από 16 ετών και πάνω, ανεξάρτητα από ειδικές γνώσεις, επ' άγγελμα, εθνικότητα, αναπηρία ή όποια άλλη διαχωριστική γραμμή. Αν θέλουν φέρνουν μαζί τους ένα παρεό ή ένα μαγικό χαλί, για να κάθονται άνετα στο πάτωμα ή για τις φανταστικές τους πτήσεις, γευστικά κεράσματα, για το τέλος του εργαστηρίου, και ότι άλλο κρίνουν απαραίτητο για το ταξίδι τους.

**Εμπνηχότρια: Χαρά Γ. Αλεξάκη – Δραματοπαιδαγωγός
(M.Ed Drama and the Creative Arts in Education)**

16:00 – 18:00

Ανθρώπινη Βιβλιοθήκη / Human Library

Στα “ράφια” της θα βρείτε ανθρώπους με υπέροχες αντιρατσιστικές ιστορίες.

18:00 Αφιέρωμα στο διεθνές φεστιβάλ «EMOTION PICTURES - Ντοκιμαντέρ και αναπηρία»

- **Γεννημένος νεκρός / Born dead**

Γιάσεκ Πιοτρ Μπλάβουτ | Πολωνία | 2004 | 53 λεπτά | EP2007

Ο 24χρονος Ρόμπερτ βρίσκεται στα σωφρονιστικά ιδρύματα της Κρακοβίας από τα δεκαπέντε του. Εντάσσεται σ' ένα πρόγραμμα κοινωνικής επανένταξης που οργανώνουν οι φυλακές σε συνεργασία με ένα ίδρυμα για παιδιά με νοητική καθυστέρηση. Σιγά σιγά, δουλεύοντας καθημερινά με τα παιδιά και τους εφήβους, ο Ρόμπερτ, νευρικός και ζορισμένος στην αρχή, ανακαλύπτει μια ζωή διαφορετική από την παγερή σιωπή της φυλακής. Είναι αυστηρός όταν πρέπει, αλλά επίσης τραγουδά, χορεύει και κρατά τα παιδιά από το χέρι στο παιχνίδι. Ανακαλύπτει τον κόσμο των αισθημάτων και κυρίως τη συγκίνηση που προσφέρει η επαφή και επικοινωνία με την ανθρώπινη ποικιλομορφία.

- **“Αιγαίου κύματα” / “Waves of the Aegean”**

Αντώνης Ρέλλας | Ελλάδα | 2005 | 59 λεπτά | EP2009

Ένας αγώνας με τα αιγαιοπελαγίτικα κύματα. Κόντρα στη χέρσα κοινωνική νηνεμία. Η προετοιμασία πέντε ελλήνων κολυμβητών με αναπηρία και των δύο προπονητών τους χωρίς αναπηρία για τους Παραολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας. Το Αιγαίαθλον, ο κολυμβητικός μαραθώνιος του Αιγαίου (από το Σούνιο έως τη Μήλο), διεξήχθη ένα χρόνο πριν από την έναρξη των Παραολυμπιακών της Αθήνας. Οι δυσκολίες του εγχειρήματος έμοιαζαν ανυπέρβλητες. Με την ταινία αυτή καταρρίπτεται ο ρατσιστικός μύθος που θέλει τον άνθρωπο με αναπηρία εξ ορισμού δυστυχή. Αφιερώνεται σ' εκείνους που έχουν τη δύναμη να μοιραστούν και να γιορτάσουν. Σ' εκείνους που αποζητούν κούμπι διάρκειας υπό συνθήκες υψίστης ορατότητας. Εν δυνάμει για όλους... Υπάρχει έλλειμμα καθοριστικό της ταυτότητας του άλλου; Μόνο αν εστιάσει η ματιά σ' αυτό. Μόνο αν η ματιά λειτουργεί ταγμένη να εντοπίζει το έλλειμμα του άλλου. Μόνο εάν η ματιά είναι ελλειμματική η ίδια

20:00 Συζήτηση - Συντονισμός: : Κίνηση Χειραφέτησης ΑμεΑ: “Μηδενική Ανοχή” Αναπηρία, ΜΜΕ, Ναζισμός και Τέχνη

- Σύγχρονοι θεσμοί τέχνης/πολιτισμού και αναπηρία στον ελληνικό χώρο -

Στρατηγική αποτίμηση.

- Η συντηρητικοποίηση της ελληνικής κοινωνίας και ο ρόλος των καλλιτεχνών με αναπηρία.

- Ανοικτό μικρόφωνο/παρεμβάσεις.

21:30 Αφιέρωμα στο διεθνές φεστιβάλ «EMOTION PICTURES - Ντοκιμαντέρ και αναπηρία»

- **Αγώνας των τυφλών / Struggle of the blinds**

Μαίρη Παπαλιού | Ελλάδα | 1977 | 90 λεπτά

Το 1976, με το σύνθημα “ψωμί, παιδεία και όχι επαιτεία”, 300 περίπου άνθρωποι με προβλήματα όρασης καταλαμβάνουν τον «Οίκο Τυφλών» και με σειρά δυναμικών και

οργανωμένων κινητοποιήσεων αξιώνουν την αλλαγή του καθεστώτος διοίκησης και διαχείρισης, του οποίου τον αποκλειστικό έλεγχο είχε έως τότε η Αρχιεπισκοπή Αθηνών. Οι οικότροφοι του ιδρύματος και οι συμπαραστάτες τους καταγγέλουν δημόσια τη διοίκηση για κακοδιαχείριση και ανάλγητη συμπεριφορά και υπερβαίνοντας, για πρώτη φορά στην Ελλάδα, την περιθωριοποίηση των ανθρώπων με αναπηρία, διεκδικούν με συγκεντρώσεις, καταλήψεις και δικαστικούς αγώνες την παρέμβαση του κράτους, αλλά και την ενεργοποίηση των υπολοίπων πολιτών, σχετικά με τα αδιέξοδα της καθημερινής τους διαβίωσης. «Αξιώστε όλα σας τα δικαιώματα», μηνύει ο Μενέλαος Λουντέμης από τη μονάδα εντατικής παρακολούθησης όπου νοσηλεύεται, ο αγώνας πλέον έχει αναγορευτεί σε σπουδαία κοινωνική υπόθεση. Λίγες μέρες μετά, 20.000 και πλέον άνθρωποι δίνουν το «παρών» στο γήπεδο του Πανιωνίου εκφράζοντας έμπρακτα τη συμπαράστασή τους στους αγωνιζόμενους τυφλούς. Στο πλευρό των εξεγερμένων και ξένοι ραδιοφωνικοί σταθμοί (όπως το BBC και η Deutsche Welle) δίνουν στο θέμα διεθνή διάσταση.

Με εργαλείο το ντοκιμαντέρ-ντοκουμέντο της Μαρίας Χατζημιχάλη-Παπαλιού «Ο αγώνας των τυφλών» που ολοκληρώθηκε μέσα στο 1977 και έκτοτε έκανε τον γύρο της Ευρώπης, τα δίκαια αιτήματα των Ελλήνων τυφλών έγιναν υπόθεση όλου του πολιτισμένου κόσμου. Σαρτρ, Μποβουάρ, Φουκό, Σινιόρε, Βεργόπουλος, Πουλαντζάς, Μοντάν, Γαβράς, Ζέη, Πετρόπουλος, Φασιανός, οι πλέον επώνυμοι από τους συμπαραστάτες. Το 1979, τρία χρόνια μετά τη λήξη της κατάληψης του Οίκου Τυφλών και τη συμφωνία του Οκτώβρη '76, ολοκληρώνεται η διαδικασία δημοσιοποίησης και η μετατροπή του σε Κέντρο Εκπαίδευσης και Αποκατάστασης Τυφλών.

- **Πρόσκληση σε χορό / Invitation to the Dance – Body and taboo / Einladung zum Tanz - Körper und Tabus**

Γκέρχαρντ Σικ | Γερμανία | 2006 | 89 λεπτά | EP2007

Η 39χρονη χορεύτρια και χορογράφος Γκέρντα Καίνιχ από την Κολωνία πάσχει από ατροφία των μυών. Επειδή ο οργανισμός της δεν μπορεί να δημιουργήσει μυϊκό ιστό, δεν έχει καμιά δύναμη στα χέρια και στα πόδια. Εξαρτάται από το ηλεκτρικό της αμαξίδιο. Ωστόσο, όταν ανεβαίνει στη σκηνή, συναρπάζει το κοινό. Η ταινία παρουσιάζει τις φάσεις δημιουργίας της χορευτικής παράστασης “Countercircles” στο Ναϊρόμπι, δίνοντας μια ασυνήθιστη εικόνα της σκληρής κοινωνικής πραγματικότητας και της κουλτούρας της ανατολικής Αφρικής. Στην παράσταση συμμετέχουν πέντε χορευτές (με και χωρίς αναπηρία) οι περισσότεροι εκ των οποίων προέρχονται από τις φτωχογειτονιές του Ναϊρόμπι. Μαζί τους εμφανίζονται και δύο χορευτές από την ομάδα της Γερμανίας.

- **Ανάξιος για να ζήσει / Unworthy of Living / Lebensunwert**

Ρόμπερτ Κριγκ | Γερμανία | 2005 | 45 λεπτά | EP2007

Η ντροπή ποτέ δεν έκανε τον Πάουλ Μπρούνε να σωπάσει. Ήταν ένας από τους εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους που, σύμφωνα με τους ρατσιστικούς νόμους των Ναζί, κρίθηκαν «ανάξιοι για να ζουν». Ωστόσο ήταν και είναι ένας από τους ελάχιστους που πολέμησε δημόσια για την αποκατάστασή του. Ο ψυχίατρος Δρ Χάινριχ Στόλτσε, μέλος του Εθνικού Σοσιαλιστικού Κόμματος κατά τη ναζιστική περίοδο και υπεύθυνος για τη μεταφορά των βασανισμένων στα στρατόπεδα εξόντωσης στο πλαίσιο της «Καμπάνιας Ευθανασίας», αποφάσισε ότι ο μικρός Πάουλ δεν έπρεπε να ζήσει. Βασιζόμενος στο

γεγονός ότι η μητέρα του Πάουλ ήταν «επιληπτική με ψυχικό νόσημα» έκρινε ότι «λόγω διαπιστωμένης αντικοινωνικής συμπεριφοράς, ο Πάουλ δεν είναι δυνατόν να παραμείνει στο σχολείο ούτε στο ορφανοτροφείο». Έτσι ο μικρός μεταφέρθηκε σε ένα στρατόπεδο εξόντωσης. Ο Πάουλ Μπρούνε κατάφερε να επιζήσει. Εστιάζοντας στην ιστορία του Μπρούνε, η ταινία αποκαλύπτει ένα σκοτεινό κεφάλαιο στην ιστορία της γερμανικής ψυχιατρικής, που δεν έκλεισε τελείως το 1945.

- **Erotica Italiana: Το Καμασούτρα των ατόμων με αναπηρία / Erotica Italiana: The Disabled Person's Kamasutra**

Αλμπέρτο ντ' Ονόφριο | Ιταλία | 2008 | 53 λεπτά | EP2009

Η αναπηρία του Γκαμπριέλε Βίτι, που μεγάλωσε σ' ένα μικρό χωριό στην ευρύτερη περιοχή του Αρέτσο, δεν στάθηκε εμπόδιο στις σχέσεις του στο φιλικό και οικογενειακό του περιβάλλον. Μεγαλώνοντας, αποφασίζει να υπερασπιστεί τα σεξουαλικά δικαιώματα των Ανθρώπων με Αναπηρία και αρχίζει να λαμβάνει μέρος σε συνέδρια γύρω απ' αυτό το θέμα. Αυτή του η ανησυχία τον ωθεί να γράψει ένα βιβλίο με τίτλο “Το Καμασούτρα των ατόμων με αναπηρία”, όπου υποστηρίζει με θέρμη τις απόψεις του. Στο φακό εξομολογείται τις σεξουαλικές του «εξερευνήσεις», από την πρώτη του σχέση με μια «φυσιολογική» κοπέλα μέχρι το ραντεβού του στη Ρώμη με μια γαλλίδα συνοδό...

Τέλος